

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ОБ'ЄКТ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ЇЇ ЗАХОДИ

Семененко О. В., асистент
Київський національний університет технологій та дизайну

Перед вітчизняною промисловістю стоять завдання світових реалій – активізація інноваційної діяльності, як одного з ефективних засобів підвищення конкурентоспроможності та забезпечення економічної стійкості підприємств на ринку на більш ефективних і креативних засадах.

Нажаль, українська держава остаточно не сформувала чіткого ставлення до інноваційної діяльності. І дотепер відсутня затверджена Стратегія інноваційного розвитку України (наразі існує лише проект такої стратегії, розроблений на виконання Постанови ВР України від 17 лютого 2009 р. №965-VI «Про проведення парламентських слухань «Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів»)[1], що унеможлиблює процес впровадження переходу економіки на інноваційний шлях, спричиняє проблеми із визначенням і практичною реалізацією пріоритетних напрямів такої діяльності та формуванням національної інноваційної системи.

За даними Держслужби статистики країни, інноваційною діяльністю в промисловості займається менше п'ятої частини загальної кількості підприємств (табл.1), що значно нижче порогового значення (25%) [2, С.125] і аналогічного показника багатьох країн [3] (рис.1).

В цілому останніми роками спостерігається позитивна тенденція, відбулося збільшення кількості інноваційно активних промислових підприємств у 1,21 рази порівняно з 2009 р. Частка промислових підприємств, які впроваджували інновації також зросла за аналізований період і їх темп приросту становить 11,2%. Кількість упроваджених нових технологічних процесів до 2012 років мала тенденцію зростання в 1,15 раз (15,6%), а по відношенню до 2013 р. маємо спад на 16,7%, кількість освоєних інноваційних інноваційних видів продукції збільшилася з 2009-2013рр. майже 1,2 рази.

Таблиця 1. Динаміка показників інноваційної діяльності

промислових підприємств України

Показники	2009	2010	2011	2012	2013
Кількість інноваційно активних підприємств, од. (% до загальної кількості промислових підприємств)	1411 (12,8)	1462 (13,8)	1679 (16,2)	1758 (17,4)	1715 (16,8)
Кількість підприємств, що впроваджували інновації, од. (% до загальної кількості промислових підприємств)	1180 (10,7)	1217 (11,5)	1327 (12,8)	1371 (13,6)	1312 (-)
Упроваджено нових технологічних процесів	1893	2043	2510	2188	1576
Освоєно виробництво інноваційних видів продукції, найменувань	2685	2408	3238	3403	3138
у т.ч. нових видів машин, устаткування, приладів, апаратів	641	663	897	942	805
Обсяг реалізованої інноваційної продукції, млн. грн. (% до загального обсягу реалізованої промислової продукції)	31432,5 (4,8)	33697,6 (3,8)	42386,7 (3,8)	36157,7 (3,3)	35891,6 (3,3)
Обсяг реалізованої інноваційної продукції за межі України, млн. грн. (% до загального обсягу реалізованої інноваційної продукції)	13200,9 (42,0)	13713,0 (40,7)	12630,6 (29,8)	13354,9 (36,9)	23421,5 (40,4)

Складено автором за: [4, 5, 6]

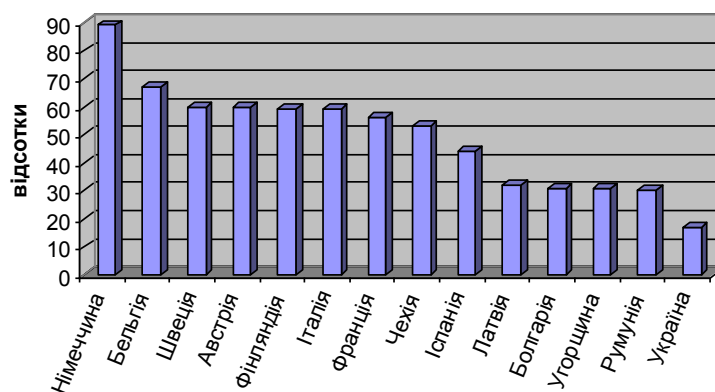

Рис. 1. Інноваційна активність підприємств промисловості в деяких країнах членах ЄС та в Україні, % до загальної кількості підприємств

(складено автором за: [4, С. 163; 7])

Ураховуючи структуру напрямів проведених інновацій та витрат на інноваційну діяльність у промисловості, можна зазначити, що зростання забезпечувалося переважно за рахунок підвищення обсягів закупівель нового обладнання, переважно зарубіжного виробника.

Отже, ключовою проблемою національної економіки виступає несформований з боку підприємницького та бізнес середовища попит на

інновації, слабкі і недосконалі ринкові стимули для розвитку наукомісткого виробництва. Таким чином, необхідно впровадити ряд організаційно-економічних заходів, де основними є: забезпечення сприятливого клімату для створення власних наукомістких виробництв шляхом різних форм державної підтримки; запровадження механізмів державного, приватного гарантування інвестиційних кредитів; створення економічних умов для підвищення в активах банків частки довгострокового кредитування інвестиційної спрямованості, можливо за рахунок податкових пільг для банків, які забезпечують довгострокове кредитування промислових підприємств; вдосконалити механізм патентного захисту інновацій та захисту прав інтелектуальної власності.

Список використаної літератури:

1. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів (проект) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://kno.rada.gov.ua/komosviti/control/uk/publish/article?art_id=47920
2. Соціально-економічний стан України: наслідки для народу та держави. Національна доповідь / за заг. ред. В.М.Гейця [та ін.]. – К.: НВЦ НБУВ, 2009. – С.125
3. Eurostat (2013) Enterprises by type of innovation. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=inn_cis7_type&lang=en
4. Наукова та інноваційна діяльність в Україні: стат. зб. – К.: Інформаційно-видавничий центр Держстату України, 2013. – 287 с.
5. Наукова та інноваційна діяльність в Україні: стат. зб. – К.: Інформаційно-видавничий центр Держстату України, 2012. – 305 с.
6. Наукова та інноваційна діяльність в Україні: стат. зб. – К.: Інформаційно-видавничий центр Держстату України, 2010. – 347 с.
7. Eurostat (2013) Enterprises by type of innovation. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/submitViewTableAction.do>.